

OMUL CONTEMPORAN ÎN CENTRUL SCENEI

Afirmam și altă dată că ceea ce definește cultura românească contemporană este un climat de emulație favorabil elanurilor și căutărilor creatoare, exprimării ideilor într-o înaltă formă artistică. În avântul tuturor energiilor creatoare ale poporului român, oamenii de cultură au văzut și văd izvorul mereu viu pentru făurirea unor opere ale căror pagini, secvențe sau acorduri să cuprindă într-o formă variată și armonică, faptele și idealurile omului nou. Ei vor să aleagă tot ceea ce făuresc mai frumos în culoare, sunet sau cuvânt pentru a zugrăvi, în realitate transfigurată, tumultoasa viață a patriei noastre, nobilele însușiri ale omului care trăiește plenar, sub semnul libertății creatoare.

Problemele pe care le-a ridicat transformarea conștiinței oamenilor în spiritul contemporaneității socialiste caracterizează literatura dramatică a acestor ani. Se transmite din paginile sale o concepție existențială, în care se înfruntă mentalitatea anarhică a trecutului și înțelegerea libertății prin prisma noului umanism socialist. Se dă o luptă cu inerția, se captează o dinamică nouă a stării dramatice.

În contextul culturii socialiste, teatrul românesc contemporan dezbate înalte valori umaniste. Întrebărilor cu semnificații general umane, dramaturgii zilelor noastre le dau răspunsuri profund actuale, corespunzătoare concepțiilor specifice orînduirii noastre. Ultimele piese ale dramaturgilor îl ridică pe omul contemporan în centrul scenei, îndreptînd asupra sa prea luminoasele reflectoare ale artei. Asemenea opere pledează emoționant pentru încrederea în om și în infinitele sale posibilități, în pluralitatea energiilor sale descătuseate. Există o pledoarie ferventă și pentru ridicarea nivelului de conștiință a celor care luptă cu inerția, pentru a se ridica la zonele armonice ale concordanței dintre etic și trăire. Există, mai ales în lucrările ultime ale dramaturgilor noștri contemporani, sensul profund al solidarității umane. Aceasta este o puternică replică a artei teatrale socialiste, dată hotărît dramaturgiei disperării, solitudinii, încarcerării omului între zidurile invizibile, pirandelliene. Dramaturgii României Socialiste, prin înaltul lor mesaj, se ridică împotriva acelor care preconizează imposibilitatea comunicării. Ei nu au tăiat niciodată linia tensionată de frumusețe și încredere umanistă, care leagă creierele lor efervescente de inimile milioanele de spectatori care îi aplaudă. Partidul concepțiilor celor mai înalt umane revarsă lumina orientării sale asupra creatorilor artei teatrale care o captează lucid și rațional, în toate reverberațiile de culori și armonii.